

1. І сказав Єлисей: Послухайте слово Господнє: Так сказав Господь: Цього часу взавтра буде сея пшеничної муки за шекля, і дві сеї ячменю за шекля в брамі Самарії.

2. І відповів Божому чоловікові вельможа царя, що він на його руку спирався, і сказав: Якби Господь поробив отвори в небі, чи сталася б ця річ? А той відказав: Ось ти побачиш своїми очима, та їсти звідти не будеш.

3. І були при вході до брами чотири прокажені чоловіки. І сказали вони один до одного: Чого ми сидимо тут, аж поки не помремо?

4. Якщо ми скажемо: Увійдімо до міста, а в місті голод, то помремо там; а якщо сидітимемо тут, то теж помремо. Отож, ходіть, і перейдімо до сирійського табору, якщо там позоставлять нас при житті, будемо жити, а якщо заб'ють нас, то помремо...

5. І встали вони надвечір, щоб іти до сирійського табору. І прибули вони до краю сирійського табору, аж ось нема там нікого!

6. Бо Господь учинив, що сирійський табір почув стукотняву колесниць і їржання коней, та галас великого війська. І сказали вони один до одного: Ось Ізраїлів цар найняв на нас хіттейських царів та царів єгипетських, щоб пішли на нас!

7. І встали вони, і повтікали надвечір, і полишили свої намети, й осли свої, і табір, як він був, та й повтікали, спасаючи життя своє!

8. І прийшли ті прокажені аж до краю табору, і ввійшли до одного намету, і їли й пили, і повиносили звідти срібло й золото та вбрання, і пішли й заховали. І вони знову ввійшли до іншого намету, і повиносили звідти, і пішли та й сховали.

9. І сказали вони один до одного: Неслушно ми робимо. Цей день він день доброї звістки, а ми мовчимо. Як ми будемо чекати аж до ранішнього світла, то впаде на нас провина. А тепер ходімо, і ввійдімо й донесімо царевому дому!

10. І прийшли вони, і покликали міських воротарів, та й донесли їм, говорячи: Увійшли ми до сирійського табору, а там нема ані людини, ані людського голосу, а тільки поприв'язувані коні та поприв'язувані осли, та намети, як вони були!

11. І воротарі покликали, і донесли про це до самого царського дому.

12. І встав цар уночі й сказав своїм слугам: Розкажу я вам, що нам зробили сирійці. Вони знають, що ми голодні, і повиходили з табору, щоб сховатися на полі, говорячи: Коли ті повиходять із міста, то ми схопимо їх живих, та й увійдемо до міста!

13. І відповів один із його слуг і сказав: Нехай візьмуть п'ятеро позоставших коней, що лишилися в ньому, у місті. Ось вони, (із усього війська Ізраїлевого тільки й лишилися, із усього війська Ізраїля, що згинуло), і пошлемо, і побачимо.

14. І взяли вони дві колесниці з кіньми, і цар послав їх услід за сирійським табором, говорячи: Ідіть і подивіться.

15. І пішли вони за ними аж до Йордану, аж ось уся дорога повна вбрання та речей, що покидали сирійці, як поспішали! І вернулися ці посли, і донесли цареві.

16. І вийшов народ, і розграбували сирійський табір. І коштувала сея пшеничної муки по шеклю, і дві сеї ячменю по шеклю за словом Господнім!

17. І цар призначив того вельможу, що на його руку він опирався, доглядати над брамою. Та затоптав його народ у брамі, і він помер, як казав був Божий чоловік, який говорив, коли приходив до нього цар.

18. І сталося, коли Божий чоловік говорив до царя, кажучи: Дві сеї ячменю по шеклю, і сея пшеничної муки по шеклю буде того часу взавтра в брамі Самарії,

19. то цей вельможа відповів Божому чоловікові й сказав: Якби Господь поробив отвори в небі, чи сталася б ця річ? А той відказав: Ось ти побачиш своїми очима, та їсти звідти не будеш.

20. І сталося йому так, і затоптав його народ у брамі, і він помер...